

وزارت علوم، تحقیقات و فناوری



دانشکده سینما و تئاتر

پایان‌نامه تحصیلی جهت اخذ درجه کارشناسی ارشد

رشته کارگردانی نمایش

عنوان

بررسی مولفه‌های تئاتربودگی در اجرای سیرک

استاد راهنمای

دکتر حمیدرضا افشار

عنوان بخش عملی

تخلاف میزانسینیک سهراب

استاد راهنمای بخش عملی

دکتر حمیدرضا افشار

نگارش و تحقیق

حمید دهقانی

۱۳۹۱ تیر

چکیده

یکی از کارکردهای اصلی تئاتر، جنبه‌ی سرگرم کنندگی آن است. در سیرک، به شکل سنتی و عامیانه خود، جنبه‌ی سرگرم کنندگی اصلی بنیادین است. اما در تحولات اجرایی سیرک مدرن، علاوه بر استفاده‌ی حداکثری از امکانات متداول و متعارف؛ بکارگیری فناوری جدید در خلق صحنه‌های بدیع و خارق‌العاده، تلاش بر این است تا با استفاده از تکنیک‌های تئاتری، مخاطب را بیش از پیش با خود همراه کند. نمونه‌ی بارز این کاربرد را می‌توان در سیرک کانادایی آفتاب^۱ مشاهده کرد. به این ترتیب یک قطعه‌ی نمایشی در این سیرک، علاوه بر سرگرم کردن مخاطب، به یک پدیده نمایشی مستقل تبدیل شده است که از تکنیک‌های دراماتیک و تئاتری برای پیش‌برد اجرای خود بهره می‌گیرد. حال این تعامل بین تئاتر و سیرک می‌تواند متقابل باشد؛ یعنی تئاتر نیز می‌تواند در راستای پیش‌برد اهداف دراماتیک و تأمین سلیقه‌ی مخاطب و ترغیب او برای دیدن تئاتر از تکنیک‌های اجرایی سیرک بهره ببرد. لذا در این تحقیق تلاش بر این است تا با مطالعه‌ی عناصر دراماتیک در سیرک آفتاب و تحلیل آنها، سیرک را از جنبه‌ی تئاتربودگی (تئاتری) تحلیل و بررسی شود.

کلیدواژه‌ها: سیرک آفتاب، تئاتربودگی، تئاتری، سرگرمی

^۱ cirque du soleil

فهرست

۱	گلیات
۵	فصل اول - سیرک
۶	ریشه شناسی
۶	تاریخچه
۸	توسعه
۱۴	سیرک معاصر
۱۶	سیرک‌کویا
۱۶	سیب بزرگ
۱۷	برادران رینگلینگ
۱۷	آموک
۱۸	کمپیادل آرته
۱۸	بارنوم و بیلی
۱۹	خاندان فرانکونی
۲۰	سیرک ایران
۲۱	سیرک ملی ایتالیا
۲۲	اجراهای سیرک
۲۳	فعالیتهای
۲۴	نمایش حیوانات
۲۵	موسیقی، فیلمها، بازیها و کتابها

۲۸ ساختمانها

۲۹ سیرک در جشنوارههای سرگرمی

فصل دوم تئاتربودگی

۳۵ تئاتربودگی، از سنت‌های شفاهی تا «واقعیت‌های تلویزیونی»

۳۷ تئاتربودگی خصیصه زبان تئاتری

۳۸ بازی، جوهر تئاتربودگی

۳۹ می‌شود جهان صحنه شود؟ تئاتربودگی و ساخت‌های استعاری

۴۰ دیپلماسی گفتمان؛ تلاقی اجرایی و تئاتربودگی

۴۲ تئاتربودگی و علوم شناختی

۴۳ مقاومت مقابل تئاتربودگی

۴۵ افول تئاتربودگی در دوران مدرنیت

فصل سوم سیرک مدرن

فصل چهارم سیرک آفتاب

۵۵ خاستگاه

۵۷ انگیزه‌ها

۵۹ نمایش‌ها

۶۱ تور بزرگ سیرک آفتاب

۶۰ جادو ادامه می‌یابد

٦١	سیرک رینونته
٦٣	تجربه‌ی تازه(موج نو)
٦٤	سالتیمبانکو
٦٦	میستر
٦٧	آلگریا
٦٩	کیدام
٧٠	او
٧٢	لا نوبا
٧٣	درالیون
٧٤	ورکای
٧٥	زومانیتی
٧٦	کا
٧٧	کورتئو
٧٧	دلیریوم
٧٨	عشق
٧٩	کوزا
٧٩	وینتاک
٨٠	زایا
٨١	زد
٨١	باور کریس آنجل
٨٢	اوو
٨٢	موز اشپیل

.....	زنده باد الوبس
.....	توتوم
.....	زارکانا
.....	ایریس (عنبیه - دیافراگم)
.....	مایکل جکسون: تور جهان جاویدان
.....	تورهای گراند چاپیتو
.....	فصل پنجم - وجود تئاتربودگی در سیرک آفتاپ
.....	ریشه‌های مشترک
.....	وجوده تئاتری
.....	سودمندی - سرگرمی
.....	زبان
.....	تعاتر فیزیکال
.....	تعاتر موزیکال و اپرا
.....	داستان
.....	تولد یک روند
.....	روایت یک داستان
.....	همهی ما خانه به دوش هستیم
.....	شما نویسنده هستید
.....	کارگردانی
.....	آزاد برای روایا پردازی
.....	جستجو برای یافتن یک زبان جهانی

۱۱۲	تکیه بر روند
۱۱۳	تبديل نمایش به تئاتر
۱۱۳	صحنه
۱۱۴	نو آوری در طراحی صحنه
۱۱۶	ورود مایکل کرت
۱۱۹	موسیقی
۱۲۰	یک زبان موسیقایی استادانه‌تر
۱۲۲	نتیجه‌گیری
۱۲۵	فهرست منابع
۱۲۷	پیوست یک: گزارش کار بخش عملی
۱۲۸	پیوست دو: عکس‌های نمایش تخلف میزانسینیک سهراب

کلیات

۱. بیان مسئله

امروزه به نظر می‌رسد تئاتر با مشکلات و ضعف‌های فراوانی روبرو می‌باشد که باعث ایجاد یک بحران بزرگ شده است؛ قطع ارتباط مردم با تئاتر؛ و یکی از مهمترین عوامل آن، کمبود جنبه‌ی سرگرم‌کنندگی در تئاتر می‌باشد. گویی تئاتر داروی تلخی است که همه از خوردنش پرهیز می‌کنند و سازندگان این دارو فراموش کرده‌اند شیرینی بی‌ضرری به آن بیفزایند.

به نظر می‌رسد استفاده‌ی صحیح از عنصر سرگرمی بتواند بخشی از کمبودهای تئاتر را برطرف کند و با ترغیب مردم برای دیدن تئاتر، خود را بیشتر در معرض نقد قرار دهد تا خواست مخاطبان اصلی خود را درک کند.

سیرک آفتاب مشهورترین سیرک جهان است که توانسته با استفاده از تکنیک‌های تئاتری آثار خود را غنی بخشد تا میلیون‌ها نفر را به چادرهای بزرگ و سالن‌های نمایش‌اش بکشاند؛ و جوهر لذت بخش تئاتر در ترکیب با سیرک توانسته به آن رونق افزونی دهد. البته سیرک سنتی از این قاعده به دور است. حال می‌توان این پیش فرض را مطرح کرد که با شناخت دقیق‌تر سیرک و به طور مشخص سیرک آفتاب؛ می‌توان عناصری را یافت که در جذب مخاطب برای تئاتر یاری‌دهنده باشد. سیرک آفتاب در طول این ۳۰ سال روند رو به رشد خود را حفظ کرده و به تکامل رسیده است و همزمان با خودش «سیرک نو» را ارتقاء داده است. اکثر نمایش‌های سیرک آفتاب، ساختاری داستانی و منسجم دارند که به صورت نمایشنامه‌ای بسیار خلاق و موزیکال نوشته شده‌اند. در پشت این داستان‌های جالب و رویایی، مفاهیمی چون روح و فکر، بهشت و جهنم، نیکی و بدی و مفاهیم انسانی دیگری

ذهن انسان را درگیر می‌کند. هر یک از نمایش‌های این سیرک، با درون‌مايه‌ای معناشناختی، جدا از بعد سرگرمی‌ای که دارند، از نظر هنری به راحتی می‌توانند با زیباترین و بهترین اپراها، باله‌ها، تئاترها، و نمایش‌های موزیکال دیگر رقابت کنند. با نمایش‌های خلاق و شگفت انگیز سیرک آفتاب، هر بیننده‌ای می‌تواند به قلب دنیایی رویایی و رمزآلود سفر کند، دنیایی فانتزی به دور از هیاهوهای روزمره و تجربه‌ای جدید از لذت و سرگرمی را با هم تجربه کند. حال با در نظر گرفتن این موضوع راه حلی قابل اطمینان برای بازیافتن سرگرمی در تئاتر هویدا می‌شود. شناخت سیرک و بررسی سیرک آفتاب می‌تواند اولین گام در این راه باشد.

۲. اهداف پژوهش

هدف اصلی: بررسی مؤلفه‌های تئاتربودگی در اجرای سیرک

اهداف اختصاصی

- آشنایی با تاریخچه‌ی سیرک
- معرفی سیرک آفتاب
- درک مفهوم تئاتری بودن (تئاتربودگی)
- شناخت سیرک مدرن
- بررسی کارکرد عناصر دراماتیک و تئاتری در سیرک آفتاب

۳. ضرورت پژوهش

این پژوهش می‌تواند علاوه بر معرفی سیرک آفتاب و تاریخچه‌ی از سیرک که تاکنون به زبان فارسی صورت نپذیرفته است؛ این موضوع را روشن کند که اصولاً به چه چیزی تئاتری می‌گویند و چگونه سیرک آفتاب اجرایی تئاتری دارد. این آگاهی می‌تواند باعث شود تا تئاتر نیز از جنبه‌هایی از سیرک برای جذب مخاطب بیشتر استفاده کند.

هچنین این پژوهش علاوه بر دانشجویان و دست‌اندرکاران تئاتر، می‌تواند مورد استفاده‌ی پژوهشگران نیز باشد.

۴. پرسش‌های پژوهش

- سیرک چیست و در طول تاریخ چه تغییراتی کرده است؟
- چه چیزی را تئاتری گویند و منظور از تئاتربودگی چیست؟
- سیرک مدرن چیست؟
- سیرک آفتاب چگونه به جایگاه و ماهیت کنونی خود رسیده است؟

۵. فرضیه

سیرک خورشید با استفاده از تکنیک‌های تئاتری توانسته است در جذب مخاطب موفقیت زیادی داشته باشد. مؤلفه‌های تئاتربودگی در سیرک خورشید قابل شناسایی است و شناخت چگونگی استفاده از این مؤلفه‌ها در آن موجب می‌گردد تا تئاتر نیز بتواند در صورت نیاز برای جذب مخاطب بیشتر از تکنیک‌ها و مؤلفه‌های سیرک استفاده کند.

۶. روش تحقیق

این پژوهش با استفاده از منابع کتابخانه‌ای (فارسی و انگلیسی)، مقالات منتشر شده در نشریات خارجی و همچنین مشاهده‌ی چندین ساعت از فیلم اجراهای سیرک آفتاب و مصاحبه‌های مختلف و با روش توصیفی/ تحلیلی صورت گرفته است.

۷. پیشنهای تحقیق

از آنجا که سیرک نیز مانند تئاتر از جمله هنرهای وارداتی به ایران است، چنین به نظر می‌رسد منبع معتبر پژوهشی برای آن در زبان فارسی وجود ندارد. در سطح جهانی نیز به طور جداگانه پژوهش‌ها و کتاب‌هایی در مورد سیرک و تئاتربودگی وجود دارد ولی به طور مشخص پژوهشی با موضوع این تحقیق صورت نگرفته است. معروف‌ترین کتابی که از نگاهی معناشناختی به سیرک پرداخته است

کتاب «نشانه‌شناسی سیرک^۱» نوشته‌ی پل بیساک^۲ است که بیشتر به سیرک ستی پرداخته است. در باب تئاتربودگی منبع اصلی به زبان فارسی در این پژوهش کتاب «تئاتربودگی^۳» است که ژوزت فرال^۴ آن را گردآوری و تدوین کرده توسط فرزانه دوستی و محمد طلوعی ترجمه شده است. همچنین در مورد سیرک آفتاب، تنها کتاب در دسترس به زبان انگلیسی با عنوان «سیرک آفتاب^۵» می‌باشد که توسط تونی بابینسکی^۶ به نگارش در آمده است. در برخی از مقالات به زبان انگلیسی موجود در اینترنت نیز تنها اشاراتی به این موضوع شده است.

Semiotics at the circus^۷

Paul Bouissa,^۸

Theatricality^۹

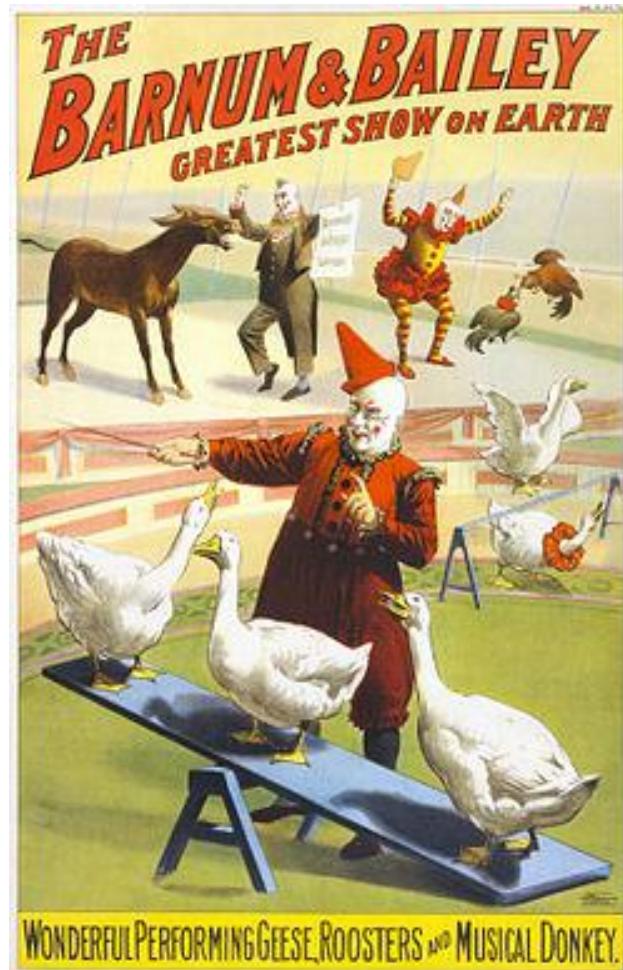
Josette feral^{۱۰}

Cirque du soleil^{۱۱}

Tony Babinski^{۱۲}

فصل اول

سیرک



شكل ١. پوستر سیرک بارنوم و بیلی

بطور معمول سیرک، گروهی از اجراکنندگان سیار می‌باشد که ممکن است دلکچه‌ها، آکروبات‌بازها، حیوانات تربیت شده، آکروبات‌بازها با طناب^۱، موسیقیدانان، حلقه بازها^۲، بندبازها، تردست‌ها و دیگر شیرین کاری‌ها را شامل شود. همچنین این لغت توضیح اجرایی است که آنها را ارائه می‌دهد، معمولاً مجموعه‌ای از نمایش‌هایی است که چگونگی نواختن موسیقی و اجرا توسط یک رهبر سیرک^۳ را هدایت می‌شود. اجرای یک سیرک سنتی بطور معمول در یک حلقه^۴ به قطر ۱۳ متری انجام می‌شود. این قطر توسط فیلیپ آستلی^۵ محاسبه شده تا سوارکار بتواند روی زین اسب باشد و مجموعه‌ای از از حرکت آکروباتیک را انجام دهد و برایتی تعادل خود را حفظ کند. بیشتر سیرک‌های امروزی صندلی‌های ثابت اطراف حلقه برای مردم تعییه کرده‌اند و تا اوآخر قرن نوزدهم و اوایل قرن بیستم اجرای برنامه زیر چادرها و بیشتر از جنس پلاستیک که «بیگ تاپ»^۶ به معنی نمایش بزرگ سیرک نامیده می‌شدند، صورت می‌گرفت.

ریشه شناسی

کلمه سیرک اولین بار در قرن ۱۴ میلادی در زبان انگلیسی بوجود آمد. مشتق شده از کلمه لاتین *circus* که از لغت یونانی "κίρκος"^۷ قلب و تحریف شده که خودش متعلق به هومر یونانی است "κίρκος" به معنی دایره یا حلقه می‌باشد. (شورت، ۱۸۷۹)

تاریخچه

منشأ

در روم باستان، «در محل سیرک‌هایی که جهت ارابه‌رانی ساخته شده بود، سرگرمی‌ای متعدد دیگری نیز اجرا می‌شدند، از جمله: اسب دوانی (که گاه با شعبده‌بازی و مسخرگی

^۱ trapeze acts

^۲ hoopers

^۳ ringmaster

^۴ Ring: پیست یا صحنه نیز ترجمه شده است. منظور از آن فضای دایره شکلی است که در آن نمایش سیرک اجرا می‌شود.

^۵ Philip Astley

^۶ Big Top

^۷ Kirkos

همراه بود)، جنگ ساختگی بین شوالیه‌ها، مسابقه‌ی دو، آکروبات، مسابقات شمشیربازی، کشتی، نمایش با حیوانات درنده‌ی دست‌آموز، جنگ بین حیوانات، و گاه بین انسان و حیوان» (براکت، تاریخ تئاتر جهان ۱۳۸۰، ۱۴۷) در واقع ساختمانی برای اجرای همه‌ی نمایش‌های سرگرمی بوده است. در سیرک روم تصور می‌شده اجرای مسابقه و نمایشگاه حیوانات به عنوان جاذبه‌های سنتی، متأثر از یونانیان بوده است. سیرک روم شامل ردیفهای موازی صندلی‌هایی بود که از پهلو به شکل دایره بودند و در انتهای هم متصل می‌شدند و شکل دایره مانندی را بوجود می‌آوردند که در مرکز آن نمایش‌ها اجرا می‌شدند. صندلی‌های پایینی برای اشخاص خاص رزرو می‌شده، که به قسمت‌های مجزا و گوناگون تقسیم شده بود. در روم باستان، سیرک تنها جایی بود که زنان و مردان مجزا نمی‌شدند.

اولین سیرک در رم سیرک ماکسیموس^۱ بود. واقع در دهکده‌ای بین پالاتین^۲ و تپه‌های اونتین^۳. در آغاز امپراتوری بطور کامل از چوب ساخته شده بود و بعد از چندین بار بازسازی آخرین مدل سیرک ماکسیموس با ۲۵۰۰۰۰ صندلی از جنس سنگ و به ابعاد ۴۰۰ در ۹۰ ساخته شد. بعد از سیرک ماکسیموس در روم، سیرک فلامینیوس^۴ و سیرک نرونیس^۵ بخاطر شهرتی که بدست آورده بود، از اهمیت زیادی برخوردار شد. چهارمین آن، سیرک ماکستیوس^۶ توسط ماکستیوس ساخته شد، خرابه‌های این سیرک به بازسازی سیرک روم کمک کرده است.

مدتی بعد از سقوط روم، اروپا فاقد یک سیرک بزرگ و غنی از حیوانات شد. گروهای نمایش دوره گرد از اروپا سفر کردند. مردمان حیوانات و بازیگران از احساس غربتی که از سیرک روم داشتن بین شهرها سفر کردند و به اجرای نمایش‌های کوچک محلی پرداختند. یکی دیگر از ارتباط احتمالی بین سیرک روم و سیرک مدرن، گروهی از کولی‌ها بودند که در اروپا در قرن چهاردهم و در بریتانیا از قرن پانزدهم ظاهر شدند که با خود مهارت‌ها حیوانات تربیت شده را آوردنند.

^۱Circus Maximus

^۲Palatine

^۳Aventine

^۴Circus Flaminius

^۵Circus Neronis

^۶Circus of Maxentius

توسعه



شکل ۲. آمفی‌تئاتر آستلی در لندن سال ۱۸۰۸

به نظر می‌رسد مفهوم جدید سیرک، شکل مدور احاطه شده با ردیف‌های صندلی برای اجرای برنامه‌های آکروباتیک و سایر اجرایها از اواخر قرن هیجدهم وجود داشته است. «آکروبات‌ها، شعبده‌بازها و ژونگولرها، تربیت‌کنندگان حیوانات جزئی از قبیله‌ی بزرگ ترددست‌ها بودند که دیگر سرگرم کنندگان مرد نیز بین آنها بودند؛ پرش‌کنندگان، دندان‌کش‌ها، رقاصان روی طناب، ژونگولرها و چشم‌بندها. متأسفانه مدارک و شواهد درباره‌ی شیوه‌ی زندگی آنها در قرن هیجدهم نادر است. معهذا به نظر می‌رسد بعد از قرون وسطی آنها اغاز به سازماندهی خود کرده‌اند و سیرک نیز دو میں عامل ساختاری خود را نزد آنها یافته است: عملیات زورآزمایی و مهارت کسانی که از آن پس زیر نام عمومی آکروبات شناخته می‌شوند (این کلمه از ریشه‌ی یونانی است و معنی آن یعنی: «کسی که روی نوک انگشتان پاه راه می‌رود») (کی دومور و...، ۱۳۸۳، ۲۰۹)

محبوبیت سیرک در انگلستان ممکن است توسط اجرایی که فیلیپ آستلی در انگلستان داشته است، بجا مانده باشد. «فیلیپ آستلی پسر یک بازرگان انگلیسی، که از نوجوانی به سوارکاری می‌پرداخته، پس از ترک ارتش، تصمیم گرفت که تماشاخانه‌ای در حومه‌ی لندن باز کند. با بهره‌گیری از اصول

مشهور سوارکاران، که بر مبنای آن چهار نعل تاختن به صورت ایستاده بر روی اسب در یک دایره به دلیل نیروی گریز از مرکز به آسانی انجام پذیر است، او یک زمین چمن گرد انتخاب کرد و در وسط آن یک شیپورزن را برای جلب تماشاگران مستقر کرد. او به بازی‌های سوارکاری خود گروهی از رقاصان روی طناب، پرش‌کاران و حتی یک دلکچه ملحق کرد. این جریان در ۱۷۶۸ بود و «آمفی‌تئاتر آستلی» و به همراه آن سیرک مدرن تولید یافته بود. (کی دومور و... ۱۳۸۳). گفته می‌شود که اولین اجرای سیرک او در نهم ژانویه ۱۷۶۸ بوده است. یکی از مهمترین کمکهای او در سیرک، آوردن فوت و فن سوارکاری در حلقه بود که آستلی آن را «دایره»^۱ خطاب می‌کرد. «او، اولین کسی بود که اجرا در محیطی دایره وار را پیشنهاد می‌کرد، زیرا در این صورت تماشاچیان می‌توانستند راحت‌تر نمایش‌ها را نگاه کنند. اضافه کردن سکوهاي به منظور نشستن در دور تا دور میدان نمایش هم از ایده‌های او بود و همین، باعث شد تا این گونه نمایش‌ها «سیرک» نام بگیرد، چون سیرک در زبان یونانی به معنای میدانی است که در وسط آن هنرمندان استعدادهای خود را به نمایش می‌گذارند.»

(دهخوارقانی فروردی ۱۳۹۰)

بعد‌ها برای حرکت مناسب سوارکار از دایره‌ای بزرگتر با قطر ۴۲ فوت (۱۳ متر) برای اینکه اسب‌ها بتوانند چهار نعل از درون آنها براحتی حرکت کنند، استفاده شد. وقتی آستلی، وروجکها، طناب بازان، ترددستان، سگها و یک دلکچه که زمان بین نمایش‌هايش را پر کند را اضافه کرد، یک سیرک مدرن را خلق کرد. او «در این دوره انواع دیگری از نمایش نیز بر سرگرمی‌ها افزوده می‌شدند. سیرک آستلی و سیرک سلطنتی ملودرام‌هایی با عملیات حیرت‌آور اسب سواری اجرا می‌کرد...» (براکت، تاریخ تئاتر جهان ۱۳۸۲، ۳۴۹). آستلی هرگز برنامه‌های خود را «سیرک» نامگذاری نکرد، که این نام توسط چارلز دیدین^۲ به این‌گونه نمایش‌ها اطلاق شد. کسی که شریک رقیب اصلی آستلی چارلز هگو^۳ بود. آنها سیرک سلطنتی را در چهارم نوامبر ۱۷۸۲ با فاصله کوتاهی از آمفی تأثر هنرهای سوارکاری آستلی در محله لامبٹ^۴ لندن، راه اندازی کرد.

اندرو داکرو^۵ پیرو آستلی بود که شاهکارهای سوارکاری زیادی با ایجاد سیرکهای سنتی انجام می‌داد. کارهای او در نسل بعد در جشن‌های نمایشی هنگلرز و سنگرز تداوم پیدا کرد. اغلب سیرکهای

^۱ The Circle

^۲ Charles Dibdin

^۳ Charles Hughes

^۴ Lambeth

^۵ Andrew Ducrow

انگلستان در ساختمانهایی که به همین منظور در شهرهای بزرگ ساخته شده بود، اجرا می‌شد؛ مانند میدان اسپ دوانی لندن که ترکیبی از سیرکهای مختلف بود و در آن نماش‌های واریته، حیوانات وحشی، مانند شیرها و فیل‌ها که هر از گاهی در حلقه ظاهر می‌شدند و رویدادهای طبیعی مانند سیل‌ها، زمین لرزه‌ها و آتش نشان‌ها که بطور واقعی به نمایش در می‌آمد.

در سال ۱۷۸۲ آستلی آمفی تئاتر انگلیس را در پاریس پایه گذاری کرد. اولین هدف از ساخت این سیرک در فرانسه ساخت ۱۸ سیرک دائمی دیگر در شهرهای سراسر اروپا بود. آستلی در سال ۱۷۹۳ سیرک پاریسین خود را به یک ایتالیایی بنام آنتونیو فرانکونی^۱ اجاره داد. خانواده فرانکونی یکی از بزرگترین و بادوام‌ترین سیرک‌های اورپا را بنا نهادند.

مردی انگلیسی به نام جان بیل ریکتس^۲ اولین سیرک امروزی را به ایالات متحده آمریکا آورد. او شغل تئاتری خود را با سیرک «رویال هافر»^۳ در لندن در دهه ۱۷۸۰ آغاز کرد و در سال ۱۷۹۲ اولین سیرک خود را از انگلستان به فیلادلفیا آورد. اولین برنامه سیرک در آمریکا در تاریخ سوم آوریل ۱۷۹۳ در فیلادلفیا ارائه گردید. جایی که «ریکتس»^۴ اولین اجرای کامل سیرک آمریکایی را اجرا کرده بود. بعدها در آن سال جورج واشنگتن در یکی از اجراهای شرکت کرد. دو دهه اول قرن نوزدهم در آمریکا، «سیرک‌های پیپن و برشارد»^۵ با سفر از مونترال به هاوانا، نمایش‌های سیرک را در خیلی از شهرها به اجرا در آوردند. ویکتور پیپن، یک نیویورکی بومی، اولین آمریکایی بود که یک سیرک بزرگ را در ایالات متحده آمریکا به اجرا درآورد. بعدها بنیانگذاران «پیوردی، ولش و شرکاء»^۶ و وُن آمبورگ^۷ محبوبیت بیشتری به سیرک‌ها در آمریکا دادند. در سال ۱۸۲۵ جاشوا پیوردی براون^۸ به عنوان عنوان اولین صاحب سیرک از چادر بوم‌های بزرگ برای اجرای سیرک استفاده کرد. پیش رو سیرک دن رایس^۹ احتمالاً مشهورترین سیرک و دلچک قبل از جنگ‌های داخلی آمریکا با عنوان‌های «نمایش یک

^۱ Antonio Franconi

^۲ John Bill Ricketts

^۳ Hughes Royal Circus

^۴ Ricketts

^۵ Circus of Pepin and Breschard

^۶ Purdy, Welch & Co

^۷ van Amburgh

^۸ Joshuah Purdy Brown

^۹ Dan Rice

اسب» و «هی آدم دهاتی»^۱ به محبوبیت رسید. بعدها سیرک آمریکایی توسط پی.تی.بارنام^۲ و ویلیام کمرون کوپ^۳ متحول گردید. آنان موزه پی.تی.بارنوم، حیوانات وحشی و سیرک را راه اندازی کردند و سفرهای ترکیبی از حیوانات و عجایب انسانی، نمایشگاهی از انسان به صورت نمایش عجیب الخلقه یا نمایش‌های فرعی^۴ یک نوآوری آمریکایی بود. کوپ همچنین اولین کسی بود که از قطار سیرک برای حمل و نقل سیرک از شهری به شهر دیگر استفاده کرد؛ که هنوز هم از این روش استفاده می‌شود. او همچنین اولین سیرک چندحلقه‌ای را نیز معرفی کرد.

در سال ۱۸۴۰ توماس کوک^۵ سوارکار در بازگشت از آمریکا به انگلستان با خود یک چادر سیرک آورد. در این زمان سیرکهای سیار در بریتانیا معروف شدند. برای مثال سیرک ویلیام^۶، بین سالهای ۱۸۳۸ و ۱۸۴۰ از نیوکسل به ادینبورگ سفر می‌کرد و سپس به پورتس ماووت و ساوت همپتون باز می‌گشت.



شكل ۳. هنرمندان طناب‌باز در تصویر چاپی توسط شرکت کال ورت لیتو، سال ۱۸۹۰

Hey Rube ^۷	P. T. Barnum ^۸	William Cameron Coup ^۹	sideshow ^{۱۰}
Thomas Cooke ^{۱۱}			William Batty ^{۱۲}

پابلو فنک^۱ که بعنوان تنها صاحب سیرک سیار بریتانیا مورد توجه است و کسی که یکی از مشهورترین سیرکهای سیار در ویکتوریای انگلستان را اداره می‌کرد که سازه موقتی جدیدی برای اجراهای خود ساخت یا سازه‌های موجود را بهینه نمود. او چنین تغییراتی را بدلیل وقوع حادثه‌ی مرگباری که منجر به از دست دادن همسرش شد انجام داد. گیوسب چیارینی^۲ و لوئیس سولیر^۳ و جکوز تورنیالیر^۴ فرانسوی سه نوآور مهم سیرک بودند که اولین سیرکهای سیار را به آمریکای لاتین، استرالیا، آسیای جنوب شرقی و روس معرفی کردند. در سال ۱۸۶۶ سولیر اولین صاحب سیرکی بود که در بازگشت از سفرش، آکروباتهای چینی را به سیرک اروپا معرفی کرد و تورنیالیر اولین کسی بود که هنرهای نمایشی را به رانگا جایی که در آن بسیار محبوب شد، معرفی کرد. به دنبال مرگ بارنوم، سیرک او با سیرک جیمز آنتونی بیلی^۵ ادغام شد و بعنوان «بزرگترین نمایش بارنوم و بیلی روی زمین» به اروپا سفر کرد. سفرها از سال ۱۸۹۷ تا ۱۹۰۲ ادامه داشت؛ این سیرک عظیم روی مالکان سایر سیرکها و روش‌های سفر آنان شامل چادر و قطار سیرک و حرکتهای ترکیبی سیرک، نمایشگاه حیوانات و نمایش عجیب‌الخلقه‌ها تأثیر بسزایی داشت. این قالب به نوبه خود در قرن بیستم توسط سیرکهای اروپایی مورد پذیرش قرار گرفت. تأثیر سیرک آمریکایی تغییر قابل توجه‌ای را در ویژگی سیرک امروزی گذاشت. در زمینه‌های مختلف بسیار مهمی این مهم قابل شناسایی است. گفتگوهای کمدی سنتی دلچک بر جستگی کمتری از قبل داشتند در حالیکه ویژگی‌های پشت زمینه صحنه نسبت به شاهکارهای اسب سواری قدیمی از مد افتاده، بسیار افزایش پیدا کرد و با برنامه‌های آکروباتیک چشمگیرتر و نمایشهای مهارتی، قدرت و شجاعت، نیاز به استخدام تعداد زیادی بازیگر و اغلب ماشین‌های گران قیمت و پیچیده جایگزین گردید.

در سال ۱۹۱۹، لُنین، رئیس اتحاد جماهیر شوروی سابق، با بیان آرزویش برای سیرک، که تبدیل شدن به "هنری مردمی" بود؛ امکانات و وضعیتی همتراز با تئاتر، اُپرا و باله را به سیرک داد. اتحاد جماهیر شوروی سابق، سیرک شوروی را ملی اعلام کرد. در سال ۱۹۲۷، دانشگاه ایالتی سیرک و هنرهای واریته، بهتر بود بعنوان مدرسه سیرک مسکو شناخته شود که در آن بازیگران با استفاده از روش‌های پیشرفته برنامه‌های ژیمناستیک شوروی سابق، آموزش دیده بودند. وقتی شرکت سیرک ایالتی مسکو

Pablo Fanque .^۱

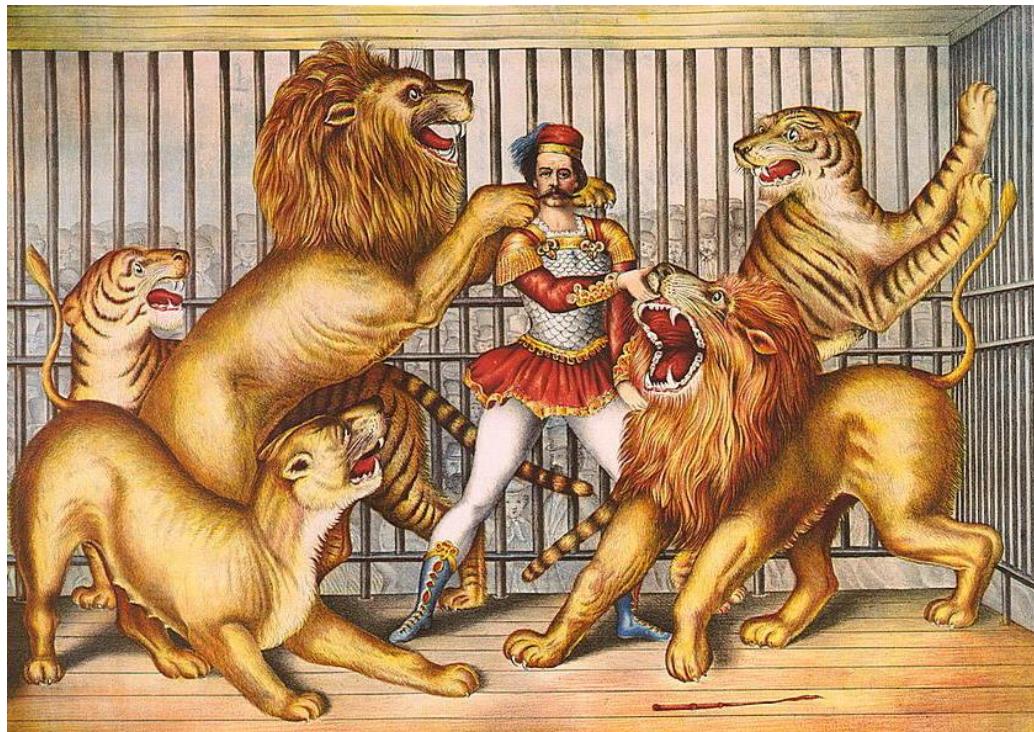
Giuseppe Chiarini^۲

Louis Soullier^۳

Jacques Tourniaire^۴

James Anthony Bailey^۵

در دهه ۱۹۵۰ شروع به سفرهای بین‌المللی کرد، سطوح اولیه کار و مهارت‌های هنری اش بطور گسترده مورد تشویق قرار گرفت و این استاندارد بالا در سیرک دولتی روسیه تاکنون ادامه دارد. سیرک‌های چینی نیز خطی بر روی آکروبات‌های سنتی چین کشیده است مانند سیرک دولتی چین که در انجام سفرهای مشهور شد. دیگر رویداد سیرکی دنیا جشنواره سیرک بین‌المللی مونت کارلو می‌باشد، که از سال ۱۹۷۴ در مونت کارلو برگزار گردیده است و برای اولین بار جوایزه بین‌المللی برای اجرا کنندگان سیرک در نظر گرفت.



شکل ۴. رام‌کننده‌ی شیر در تصویر چاپی توسط شرکت کیسون و شرکاء، سال ۱۸۷۳

در دهه‌ی ۱۹۶۰ و ۱۹۷۰ به تدریج سیرک محبوبیت خود را در اذهان عمومی از دست داد و سرگرمی‌هایی همچون سینما، موسیقی و نمایش‌های تلویزیونی جایگزین آن گردید. همچنین نظر جهانیان به سمت حقوق حیوانات جلب شد و سازمان‌های بسیاری تأسیس شدند که مدافعان حقوق حیوانات بودند. این جنبش حمایتی از حیوانات، سیرک‌ها را مجبور کرد از آنها کمتر استفاده کنند و به سمت فعالیت‌های دیگری بروند تا بتوانند حرفة خود را سر پا نگه دارند. بعضی سیرک‌ها با ادغام با سایر شرکتهای سیرک پابرجا ماندند. اما تعدادی از سیرک‌های سیار قدیمی با ادغام آکروبات، دلچک و نمایش حیوانات هنوز در نقاط مختلف دنیا فعال هستند. از شرکتهای کوچک خانوادگی در حال